

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 142**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Måndag.

Käraste.

Jag vet Ruappt om jag kan skriva. Jag har varit nere i mina gamla skrivrum i bygget och flyttat möblerna ut i en garderob. Jag har skämts i rök och dam och fingrarna varo skyva av dam och jag har tvättat och rensat dem, men de äro ändå nästan omöjliga att skriva med. Det är en gammal mur, som skulle ri-
 var så att möblerna måste bort. Ja allt blir nog bra, då det blir färdigt, men det är ett ofantligt besvär att bygga om. Du tycker, att det inte var någon brädsten för mig att komma hit nu, men, ser du, det var fruga om trappväg, boanringar och parkettgolv av mahogny, ask, som skulle dra ut tre månader. När jag fick höra detta, gav jag mig av hit dels för att en smula få ner Postvägen dels för att de tre månaderna inte skulle dras ut längre än till Juli. Det blir redan rätt mycket att ställa med emmen allt blir ordnat med gardiner och mattor och manna måste fara hit tidigt i Augusti. Och jag gör mycket nytta här och får nog stanna veckan ut. Om hemreisen skall jag skriva i nästa brev, om hur jag ingenting klart för mig. Naturligtvis var det ofantligt roligt att råka dig.

Tack för ditt snälla brev från igår. Jag förstår verkligen inte Bannier, som gör och sätter in notiser om Hauptmann, den ^{här} har jag inte talat om för någon. Det var så, att bakfärläggaren Fisher skrev till Bannier att Hauptmann ville dramatisera hans drama, och på det sättet fick han reda på namnet, men det var ju ingenting att låta publiken på del av.

Det var nästan mer i ditt förra brev ett
svar på, för jag vill inte, att du, när du lig-
ger och tänker på mig eller rättare över mig
om Kvällarna skall göra dig orätta föreställnin-
gar. Du är då sannoligen den styvaste psy-
kolag, som jag vet, men du har nog misste
i följande om Märkbara, att det inte är bra för
mitt författarskap o. s. v. Det är något annat
som pågår med mig och det är, att jag befinner
mig i övergångsåldern. Jag har det ju alls
inte svårt, när jag tänker på så många saker
ligger sjuka hela ättan där i sträck eller bli
tåkiga rent av, men jag är nog utträtt för en
del psykiska inflytelser, som jag för inte vä-
ar. Det första är att jag har blivit oerhållig
ingmerket kroppsligen. Det har hänt mig att
jag får häftiga svimelångfall med njöjaka, som
komma på utan att jag begriper varför, men
de bero kanske på en högt minimal förskylning.
Så vet du hur bedräglig jag var på Nobel festen
och efteråt, det var naturligtvis denna heulighets
fulla krafter, som regerade mig. Men jag är också
sensitiv för obehag av alla slag. Blodet kommer
brusande upp i kinderna för ingenting. Jag har
inte ant, men jag känner ofta ett besvärande
tryck på hjärnan. Ja, jag är inte fullt ^{psyiskt} normal.
Men du förstår väl, att du får inte ta detta för
mer än vad det är, ett litet kälavodsprov, som ju
alla måste gå igenom, det djupare av själslig
och känslor är inte afficerade utan härvidlag är
jag mig lik. Och dig och Märkbara älskar jag
nu som alltid.

Ju nu står jag ut och se på ungdomens
kapitel — Galary helnar — Talvål alskade
din helna.